

SENTINȚĂ

în numele Legii

04 aprilie 2014

mun. Chișinău

Judecătoria Buiucani

având în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul	Elena Cojocari
Grefier	Tatiana Mereanu, Elena Beșliu
cu participarea:	
Procurorului	Mihail Proca, Dumitru Raileanu, Igor Demciucin
Avocatul	Victor Mazniuc, Cerga Ion
Translatorilor	Oxana Garștea, Igor Bordeniuc, Vladimir Mîrzenco

a examinat în ședința de judecată publică cauza penală în privința lui

Landari Chiril Vladislav, născut la 01.09.1974, IDNP 0980403017868 în mun. Chișinău, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Traian Costin 65/2, ap. 134, rus, de naționalitate ucrainean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, doi copii minori la întreținere, fără grad de invaliditate, fără antecedente penale,-

Baracu Roman Nicolae, a.n. 25.11.1973, originar r. Ialoveni, s. Puhoi, domiciliat în r. Ialoveni, s. Puhoi, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare incomplete, un copil minor la întreținere, supus militar (evidență specială), nu are grad de invaliditate, fără antecedente penale,

și

Baciu Vasile Grigore, a.n. 23.05.1962, originar r-nul Florești, domiciliat în mun. Chișinău, str. Donici 14, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare incomplete, lucrează în calitate de șef al securității la „Eximbank”, supus militar (evidență specială), căsătorit, fără grad de invaliditate, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 2 lit. a) și c) CP RM (redacția veche), -

CONSTATĂ:

Landari Chiril, în perioada de la 13 octombrie 2003 până la 23 octombrie 2003, acționînd prin participație simplă cu Baracu Roman, contrar prevederilor art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (adoptată la Roma la 04.11.1950, ratificată prin Hotărîrea Parlamentului RM nr. 1298-XIII din 24.07.1997), conform căreia nimeni nu poate fi supus torturii, pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, avînd intenția de a săvîrși acte care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, contrar prevederilor art. 4 a Legii Republicii Moldova “Cu privire la poliție” nr. 416-XII din 18.12.1990, care prevede că poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decît în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile, ale art. 15 al aceleiași lege și ale capitolului II, art. 2 din Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova „Cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne” nr. 1275-XII din 15.02.93, care reglementează că colaboratorii de poliție aplică forța fizică, inclusiv procedeele speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele non-violente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, în timp ce Dașcov Ivan, execută în izolatorul de detenție preventivă a DGCCO a MAI, situat pe str. Bucuriei 14, mun. Chișinău, pedeapsa administrativă, stabilită prin Decizia Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 octombrie 2003, în baza art. 44 CCA (red. Legii anului 1985), sub formă de arest administrativ pe un termen de 10 zile, aflîndu-se astfel, în custodia statului, urmărind scopul obținerii mărturiilor privind recunoașterea comiterii infracțiunii de furt, incriminată lui Dașcov Ivan în cauza penală nr. 2003421365, fără careva temei legal, intenționat a aplicat lui Dașcov Ivan, lovituri cu pumnii în regiunea corpului, lovituri cu sticla plină cu apă în regiunea capului, a aplicat acestuia procedeele “suspendarea pe o bară de metal”, a aplicat lovituri cu obiecte din fier în regiunea tălpilor și a introdus în anusul acestuia o sticlă, înjosindu-i astfel demnitatea acestuia.

În urma acestor acțiuni, lui Dașcov Ivan i-au fost provocate, conform raportului de expertiză medico-legală, echimoze pe brațul stîng, cutiei toracice pe stînga, în proiecția procesului xifoid, care au fost cauzate la acțiunea traumatică a unui obiect contondent – dur, care se califică ca vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății și care nu puteau fi formate în urma căderii, cauzîndu-i totodată lui Dașcov Ivan, daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege, încălcîndu-i drepturile fundamentale prevăzute de art. 24 și 25 din Constituția R. Moldova, care prevăd că statul garantează fiecărui om dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică; libertatea individuală și siguranța persoanei fiind inviolabile.

De către organul de urmărire penală a fost învinuit și Baciu Vasile, în aceia că el împreună cu Baracu Roman și Landari Chiril în perioada de la 13 octombrie 2003 până la 23 octombrie 2003, acționînd prin participație simplă cuiluminii, contrar prevederilor art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (adoptată la Roma la 04.11.1950, ratificată prin Hotărîrea Parlamentului RM nr. 1298-XIII din 24.07.1997), conform căreia nimeni nu

poate fi supus torturii, pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, având intenția de a săvârși acte care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, contrar prevederilor art. 4 a Legii Republicii Moldova "Cu privire la poliție" nr. 416-XII din 18.11.2003, în vigoare la data de 18.11.2003, și a poliției nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decât în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile, ale art. 15 al aceleiași lege și ale capitolului II, art. 2 din Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova „Cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militare trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne” nr. 1275-XII din 15.02.93, care reglementează că colaboratorii de poliție aplică forța fizică, inclusiv procedeele speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele non-violente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, în timp ce Dașcov Ivan, execută în izolatorul de detenție preventivă a DGCCO a MAI, situat pe str. Bucureiei 14, mun. Chișinău, pedeapsa administrativă, stabilită prin Decizia Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 13 octombrie 2003, în baza art. 44 CCA (red. Legii anului 1985), sub formă de arest administrativ pe un termen de 10 zile, aflându-se astfel, în custodia statului, urmărind scopul obținerii mărturiilor privind recunoașterea comiterii infracțiunii de furt, incriminată lui Dașcov Ivan în cauza penală nr. 2003421365, fără careva temei legal, intenționat a aplicat lui Dașcov Ivan, lovitură cu pumnii în regiunea corpului, lovituri cu sticla plină cu apă în regiunea capului, a aplicat acestuia printr-o "suspendare pe o bară de metal", a aplicat lovituri cu obiecte din fier în regiunea tălpiilor și a introdus în anusul acestuia o sticlă, înjosindu-i astfel demnitatea acestuia, astfel și Baciu V. fiind învinuit de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 328 alin. 2 lit. a) și c) CP RM (redacția veche).

Cauza penală a fost expediată în adresa instanței de judecată, fiind înregistrată la data de 21.06.2012, conform art.328 al.2 lit.a) și c) CP al RM, fiind examinată în limita învinuirilor înaintate.

În cadrul susținerilor verbale acuzatorul de stat, procurorul Mihai Proca, în temeiul art.10 CP RM a solicitat recunoașterea inculpaților vinovați de comiterea infracțiunii, prevăzute de art.166/1 al.2 lit.c) și d) Cod Penal al RM (1) Cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către persoană publică sau de către persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane c) săvârșite de 2 sau de mai multe persoane; d) săvârșite prin folosirea armei, instrumentelor speciale sau a altor obiecte adaptate acestui scop;

Fiind interogat în ședința de judecată, inculpatul Landari Chiril vina sa în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut și a declarat următoarele. Menționează că, nu a aplicat forța fizică împotriva lui Dașcov, acesta era în stare de ebrietate narcotică, fiind îndeplinit un act cu privire la consumul de substanțe narcotice pe cazul dat, totodată, explicând că pe Dașcov Ivan îl cunoaște din data de 13.10.2003, când a avut loc percheziția la domiciliul acestuia, care a fost efectuată în baza ordonanței instanței de judecată, și anume în cadrul cărui dosar nu cunoaște, deoarece această ordonanță o dețineau lucrătorii operativi care se ocupau cu furturi de apartamente, iar el atunci se ocupa de dosarele cu implicarea substanțelor narcotice. Pe data de 14 octombrie 2003 l-a escortat în izolatorul DSO pe Dașcov I., unde ulterior a fost deținut nu cunoaște. La acel moment el deținea funcția de inspector superior în secția Antidrog, DSO. Locul de lucru al dînsului și izolatorul detenției preventive se aflau în aceeași clădire, doar că izolatorul se afla în subsol. La percheziția efectuată la domiciliul lui Dașcov în afară de el au mai participat: colaboratorii CPS Botanica, Răduță Oleg, Baracu Roman și Gumeniuc Igor. La sediul DSO pe Dașcov l-a escortat el, Baracu și Gumeniuc. A fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, apoi el a fost escortat la izolatorul de detenție preventivă. După aceea zi el pe Dașcov l-a văzut doar în anul 2004 în Judecătoria Botanica, unde pe dosarul lui Dașcov a participat în calitate de martor și a dat depoziții în privința percheziției efectuate. Mai menționează că în acea zi împreună cu Dașcov au intrat în apartament, unde el locuia temporar, prezentându-i ordonanța de efectuare a percheziției, după efectuarea percheziției Dașcov Ivan a fost condus la Dispensarul Narcologic, întocmidu-se în privința acestuia proces-verbal contravențional, după care a fost condus în dispensarul de detenție preventivă. A doua zi, la data de 14.10.2003, împreună cu operatorii de serviciu ai DSO l-au condus pe Dașcov la Judecătoria Botanica, deoarece toți ofițerii erau în deplasare de serviciu în legătură cu operațiunea "Agreement", după care Dașcov a fost condus în izolatorul de detenție preventivă, după care l-a văzut pe acesta în primăvara anului 2004 când a fost audiat în calitate de martor în judecată. Declară că în cadrul anchetei penale a fost audiat pe cazul percheziției și că a lăsat documentele pe masa judecătorului, iar la data de 14.10.2003 a fost prezent la judecată. Menționează că, în cadrul examinării cauzei, Dașcov nu s-a plîns că în privința sa a fost aplicată forța fizică și că în componența grupului pe cazul lui Dașcov nu a luat parte, acolo erau alți colaboratori și că nu a primit careva indicații, totodată, nici nu a avut acces liber în izolator și că intrarea în izolator se permitea doar în baza ordonanței motivate și anume una se afla la IVS și una la izolator și că lui personal îi trebuia ordonanța motivată semnată de șeful departamentului servicii operative, pentru a-l scoate pe Dașcov, iar în lipsa acestuia era necesar doar semnătura șefului adjunct. Menționează că careva forță fizică în privința lui Dașcov nu a aplicat. Concretizează, că în acea zi, Dașcov fiind în stare de ebrietate narcotică, a fost condus la Dispensarul Narcologic unde a fost întocmit doar actul de întrebuintare a substanțelor narcotice și că percheziția a fost efectuată în baza ordonanței de percheziție a judecătorului care a fost eliberată colaboratorilor de poliție ai sect. Botanica. Nu cunoaște în legătură cu ce s-a efectuat percheziția, așa cum ordonanța se afla la colaboratorii care se ocupau de furturi, el se ocupa de circulația ilegală a substanțelor narcotice. De asemenea, declară că pe data de 14.03.2003 l-a petrecut pe Dașcov în izolatorul DSO unde s-a deținut, însă mai târziu nu cunoaște ce s-a petrecut și că la acel moment el era inspector superior al secției antidrog Departamentul Servicii Operative. Mai declară că, locul de muncă al său și DSO se aflau pe aceeași adresă și izolatorul se afla în subsolul clădirii. Concretizează că la efectuarea percheziției a participat împreună cu colaboratorii de la CPs Botanica Roman și Gumeniuc, de asemenea, în apartament se aflau Baracu Roman și Baciu Vasile, l-au condus pe Dașcov la sediul DSO, și careva dicuții cu Dașcov nu a avut, doar s-a întocmit un proces-verbal contravențional, după care a fost condus în izolatorul de detenție preventivă și după care l-a văzut pe Dașcov în primăvara anului 2004 la Judecătoria Botanica.

Fiind interogat în ședința de judecată, inculpatul Baracu Roman vina sa în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut. Declară că în anul 2003 activa în calitate de inspector superior al direcției Antidrog DSO MAI, în funcțiile sale de bază intrau descoperirea infracțiunilor legate de droguri și prin ordinul șefului direcției era responsabil de regiunea de nord pe această linie. Referitor la cazul dat, a explicat că la data de 13.10.2003 a participat la o reținere a unei persoane care, după informația detinută, se ocupa cu traficul de droguri. A fost implicată o parte din toată Direcția, deoarece o parte din colaboratorii erau în concediu. În momentul operațiunii, la fața locului s-au deplasat și colaboratorii CPS Botanica, care dețineau actele procesuale pentru efectuarea măsurilor respective. Fiind în stradă, l-a văzut pe Dașcov Ivan, care l-a cunoscut pe urmă, care a fost stopat de către membrii echipei implicate la reținere. Atunci, Dașcov Ivan a încercat să se eschiveze de la fața locului, dar fiind reținut în forță, el a opus rezistență fizică, unde conform legii i-a fost aplicat procedeele respective. Toate s-au întâmplat pe str. Sarmizegetusa, sectorul Botanica. După reținere, colaboratorii CPs Botanica și cei de la fața locului, deținând documentele procesuale respective, au intrat în apartamentul unde Dașcov Ivan locuia temporar pentru efectuarea măsurilor de procedură, el de asemenea a participat. În timpul efectuării măsurilor de procedură a observat în apartament o substanță vegetală de culoare verde și alte obiecte pe care îi interesa pe colaboratori. Ulterior, având o bănuială că Dașcov Ivan ar fi consumat substanțe narcotice, el a fost transportat la Dispensarul Narcologic de pe str. Petru Rareș, unde împreună cu alți colaboratori a fost prezentat medicului pentru examinare. Și, deoarece el nu a îndeplinit îndreptarea nu cunoaște ce a avut loc în biroul medicului, însă ulterior a aflat că rezultatele erau pozitive referitor la consumarea de droguri. După expertiză Dașcov Ivan a fost escortat la Oficiul Direcției Antidrog de pe str. Bucureiei 14 pentru întocmirea materialului respectiv. La întocmirea actelor el nu a participat și nu cunoaște ce hotărâre a fost luată pe acest caz. La data de 14.10.2003 în baza dispoziției șefului Antidrog întru executarea operațiunii "Agreement", s-a deplasat la nordul Republicii Moldova și anume în or. Florești, fiind numit ca responsabil. Această dată i s-a memorizat din considerentul că pe data de 14.10.2003 este hramul orașului Florești și la această dată practic nu a verificat activitatea colegilor din Florești din considerentul că toți erau implicați în asigurarea ordinii publice în cadrul festivității orașului. Ulterior pe data de 15,16,17 și anume pe parcursul unei săptămâni s-a aflat la nordul Republicii și anume în or. Florești, or. Soroca și la întoarcere în or. Șoldănești, ca probă sunt foile de parcurs pe care le-a semnat, deoarece la acel moment se ducea evidență strictă, în baza acestora se achitau bani pentru deplasare. După întoarcere s-a ocupat de pregătirea raportului care trebuia prezentat Ministrului. Iar referitor la cazul lui Dașcov Ivan, declară că a fost citat în anul 2004 la ofițerul de urmărire penală Botanica pentru a fi audiat în calitate de martor pe cazul privind depistarea drogurilor, iar în primăvara anului 2004 a fost citat de către Judecătoria Botanica pentru a da mărturie pe acest caz, unde l-a văzut pe Dașcov Ivan pentru a doua oară. Ulterior, prin anul 2005, cunoaște că în adresa Procuraturii Generale au parvenit careva plîngeri de la Dașcov Ivan, însă care nu au fost probate cu nimic. Declară că în perioada când a depus mărturia la Judecătoria Botanica referitor la droguri, Dașcov Ivan nu a invocat nici o declarație referitor la maltratarea ultimului. Concretizează că la data de 13.10.2003 pe str. Sarmizegetusa se afla împreună cu Landari Chiril, Gumeniuc, Bostan Vitalie și alți colaboratori ai CPs Botanica, numele cărora nu-și amintește, aproximativ erau în număr de 10 persoane. El a fost chemat să asiste la efectuarea percheziției și să asigure o operațiune bună și rolul lui era ca participant, și că toate operațiunile erau efectuate de către colaboratorii CPs Botanica. Cunoaștea acțiunile la nivel de informație operativă, și anume au primit informația că persoana respectivă păstrează, realizează și

consumă droguri. În apartament a fost efectuată percheziția și de asemenea, a fost efectuată percheziția corporală. Nu cunoaște la acel moment ce acțiuni au mai fost efectuate. Însă ceea ce ține de anchetă nu cunoaște toate momentele, pe el îl interesa doar ceea ce se referea la droguri. Nu a sesizat conținutul ordonanței de efectuare a percheziției și o ordonanță de grup a activității nu a existat, nu a fost inclus în nici un grup și nu i-a fost adusă la cunoștință nici o ordonanță. El s-a deplasat la indicația șefilor, la acel moment șefi erau Gumeniuc Igor și Chirilov Vasile, nu a întrebat de ce și pentru ce, el doar a executat indicația, și că reținerea de fapt a lui Dașcov a fost efectuată de către Gumeniuc și Bostan, a văzut cum a fost efectuată reținerea acestuia, care a avut loc în curtea blocului și anume acesta a încercat să se eschiveze și anume să fugă, la care colegii lui au fugit din urma acestuia încercând să-l oprească, după ce l-a ajuns din urmă i-a fost aplicată procedura sambo, l-au mobilizat și i-au aplicat cătușele, alte mijloace nu au fost aplicate. După reținere, vizual nu a observat, însă probabil avea careva leziuni corporale, ține minte că hainele acestuia erau murdare deoarece când s-a urcat i-au așternut pe bancheta din spate niște ziare ca să nu murdărească scaunul. Nu poate comunica când a fost efectuată percheziția corporală și anume consecutivitatea, deoarece se apropiau multe persoane și nu el l-a reținut, însă percheziția corporală a fost efectuată la momentul întocmirii procesului-verbal. Îl bănuia pe acesta că ar fi consumat droguri, acesta fiind foarte agitat, după mișcările pe care le făcea și pe ochi, iar la dipensar Dașcov Ivan a fost condus de mai multe echipaje, însă anume de către cine nu cunoaște, dacă este necesar de văzut de cine, este semnat actul. El personal nu a executat documentele, Dașcov a fost urcat în automobilul său personal, el fiind la volan, fapt pentru care a fost implicat în reținere, și că în timpul deplasării Dașcov Ivan nu a fumat, acest fapt este exclus, deoarece nimeni nu fuma în automobil. După efectuarea expertizei, Dașcov Ivan a fost predat pînă la scările DSO și el a plecat din considerentul că a doua zi urma să plece la nordul Moldovei. Mai menționează, că în anul 2003 nu se subordona lui Baci Vasile și că avea alt șef. Nu cunoaște cît timp s-a aflat Dașcov în sediul Direcției și nici nu a avut acces la el. Referitor la explicațiile lui Dașcov pentru faptul maltratării sale, consideră că sunt spuse din considerentul că el a depus măturii împotriva lui pe faptul furtului din apartament. Nu cunoaște dacă a existat careva relație de rudenie între Baci și martorul Voloșina. Mai menționează, că nu a condus urmărirea penală, el era doar participant la momentul reținerii, de asemenea, cunoaște familia Patrașcu, posibil a participat la reținerea lui Dașcov Ivan.

Fiind interogat în ședința de judecată, inculpatul **Baci Vasile** vina sa în comiterea infracțiunii încriminate nu a recunoscut și a declarat următoarele: în perioada anului 2003 a activat la DSO în calitate de șef-adjunct al direcției Antidrog, în obligațiunile sale de serviciu intrau controlul dosarelor operative, informațiile operative și realizarea lor. Pe parcursul activității sale profesionale nu a admis depășirea atribuțiilor de serviciu. Referitor la Dașcov Ivan menționează că acesta a fost reținut de colaboratorii de poliție fiind în stare de ebrietate narcotică și a fost sancționat prin hotărîrea instanței de judecată cu pedeapsă sub formă de arest administrativ. În cadrul urmăririi penale a aflat că pedeapsa a fost executată în izolator de detenție preventivă al departamentului. El personal, acces la Dașcov n a avut și nici nu cunoaște cu ce se ocupa acesta, și nu cunoaște dacă a furat din apartament sau a vîndut droguri. Tot în cadrul urmăririi penale a aflat că acesta a fost cercetat de către colaboratorii de poliție Botanica pentru furtul din apartament, bunurile fiind depistate la el în apartament. Menționează că, la data de 13.10.2003 nu l-a văzut pe Dașcov Ivan și nici pînă la evenimentele legate de acest caz. De asemenea, declară că la data de 13.10.2003, în jurul orelor 20:00, se afla la serviciu din considerentul că el nu participa la rețineri. Nu ține minte dacă i s-a comunicat despre acest caz, el nu se implică în rețineri, ci doar pe dosare operative, și ceea ce este legat de substanțe narcotice nu are nimic cu aceste cazuri. Referitor la furtul din apartamentul lui Voloșina declară că nu cunoaște despre acest fapt, și nici nu o cunoaște pe aceasta, poate ea îl cunoaște, deoarece sunt consăteni. Totodată, declară că în timpul aflării lui Dașcov Ivan în DSO nu a avut acces la acesta în cameră.

Fiind interogat în ședința de judecată partea vătămată **Dașcov Ivan**, a comunicat că pe inculpații Landari Chiril, Baracu Roman și Baci Vasile îi cunoaște în legătură cu cazul dat și anterior nu-i cunoaște. Pe acest fapt a indicat că, la data de 13.10.2003, locuind la mătușa sa în sectorul Botanica, a ieșit în scara casei de pe str. Sarmizegetusa 1, unde a fost oprit de către o persoană necunoscută de gen masculin, îmbrăcat în civil, ulterior a aflat că, numele de familie al acestuia este Patrașcu, care i-a arătat actele punîndu-l cu fața la perete, după care s-au mai apropiat Landari Chiril, Baracu Roman și încă două sau trei persoane, care l-au percheziționat și i-au luat totul din buzunar, el nu opunea rezistență. Ieșind afară, s-au îndreptat cu toții spre mașina de model „Mercedes” de culoare albă, ce aparținea lui Baracu Roman, cu ei mai era încă un băiat tînăr, a înțeles că este stagiar. L-au așezat în mașină și cu toții au început a face circ, precum că ei fac parte dintr-o grupare criminală, după care l-au deposedat de chei și au intrat în apartamentul mătușii sale, intrînd, au început să strige la ei, vorbeau urît, îi împingeau. Aproximativ peste 40 minute l-au scos din automobil, deoarece se apropiaseră colaboratorii de poliție ai sect. Botanica, unde împreună cu aceștia au intrat în apartamentul mătușii sale, Ursu Valentina, și în momentul cînd i-a fost prezentat mandatul de percheziție mătușii sale, el era legat de tînărul numele căruia nu-l cunoaște, și la acel moment a simțit cum cineva îl trage de buzunar, întorcîndu-se, a observat că Baracu i-a pus ceva în buzunar, a început a striga, la care Baracu i-a spus să tacă că oricum va merge cu ei la Comisariat și cu el nu va fi bine. La acel moment ei verificau tot apartamentul, totodată, l-au percheziționat repetat și din buzunarul lui au scos un pachet cu „marihuană”, mai apoi hainele și drogurile au fost luate de către colaboratorii de poliție CPs Botanica. Ieșind afară, s-au urcat din nou în automobilul de model „Mercedes”, la volanul căruia se afla Baracu, alături stătea Landari și el cu tînărul stagiar, mai tîrziu a cerut să fie servit cu o țigară, la care Landari l-a servit, el a început a fuma și a simțit că nu este o țigară obișnuită, a înțeles că este marihuană, după care ei au schimbat direcția de deplasare îndreptîndu-se spre expertiză, unde aceasta a arătat că a consumat substanțe narcotice. Fiind adus la DGCCO, a fost ridicat la ultimul etaj în biroul lui Baci, după care i-a propus să se gîndească pînă dimineață, ducîndu-l într-o cameră unde mai erau 6 persoane, acolo și-a petrecut noaptea. Dimineața a fost urcat într-un automobilul de model „Mercedes” de culoare albastră, care era al lui Baci, acesta fiind la volan și alături fiind Baracu, de asemenea, în automobil era și Landari, fiind transportat la Judecătoria Botanica, unde judecătorul i-a aplicat 10 zile de arest administrativ pe motivul consumării substanțelor narcotice. După care s-au întors înapoi la DSO, unde au început audierile zilnice, adică o pedeapsă, din motivul că el a intrat unde nu trebuia, și în tot acest timp petrecut acolo cu el s-au întîmplat lucruri diverse. Tot timpul începînd din prima zi, el se afla în greva foamei și după șapte, opt zile și-a pierdut cunoștința, și despre acest lucru cunoaște și procurorul. După aceste chinuri, de către persoanele care se aflau acolo a fost chemată ambulanța, care i-au făcut injecție. Consideră că, nu are sens să mai povestească încă o dată despre cele întîmplate cu el, din considerentul că există o statistică și anume că cazul lui nu este unicul de acest gen, că nu este ușor să treci peste ceea ce a trecut el și să ajungi pînă la ziua de azi. Concretizează că, în perioada aflării lui acolo și aceștia dorind să facă rost de declarații să le spună de unde are lucrurile cu care este îmbrăcat, cu el au lucrat mai mult Landari și Baracu, și din prima zi a fost dus la DSO, unde de către Landari Chiril și Baracu Roman a fost lovit, i-au fost legate mîinile și picioarele cu centura de siguranță a automobilului și afirmat de o bară metalică, cu mîinile în sus a stat 6 zile, în tot acest timp îl loveau cu capul de perete și îi aplicau lovituri cu picioarele în regiunea abdomenului, după care l-au așezat pe scaun și Landari cu Baracu îl loveau cu sticla în cap, în acel timp mai intrau și alți colaboratori, care de asemenea loveau în el, însă nu-i ține minte, de către Landari a fost lovit peste picioare cu o bară metalică, de asemenea, de către aceștia doi i-a fost îmbrăcată masca antigaz pentru a-i opri respirația. Tot timpul cît s-a aflat la ei, aceștia încercau să-l hrănească forțat, tîind în cuburi mici salamul, aceștia îl băgau forțat în toate găurile din regiunea capului, vîzînd că el nu mîncă, îl murdăreau cu bucata de salam pe gît și mîini, ca să se înțeleagă că el a mîncat. La a 10 zi din nou l-au ridicat în biroul lor unde vîzînd că nu au obținut nimic, au luat decizia să-l ducă la CPS Botanica și în acel moment cînd se aflau în birou, Baracu a menționat „Vanea, ce mazohist ești”. Fiind adus la CPS Botanica, a fost dus în biroul lui Oleg Răduță și Oleg Marian, care vîzînd starea lui, au refuzat să lucreze cu el, acolo așteptînd 3-4 ore, după care s-a apropiat ofițerul Banaru I., care i-a comunicat că el va conduce urmărirea penală, spunîndu-i că cunoaște că nu este vinovat și este necesar de a se adresa medicului. În așa mod, el a dat explicații crezînd că va fi eliberat pentru a merge la Spitalul de Urgență. Lui îi expirau zilele de arest însă nu i-au permis să plece îndreptîndu-l la Izolator de detenție preventivă. A doua zi dimineața a fost dus la Judecătoria Botanica, aceștia încercînd să ascundă judecătorului cele 10 zile de arest anterioare care le-a petrecut în Departament spunîndu-i judecătorului Garștea-Brie, că pe 23 octombrie a fost chemat la CPS Botanica, în calitate de bănuît, însă judecătorul aflînd faptul că acest lucru este o minciună, l-a înlăturat de la conducerea ulterioară a urmăririi penale, iar pe el l-a trimis la efectuarea expertizei medico-legală. După acest fapt, de acest caz s-a ocupat alt ofițer de urmărire penală, Sturza, și cînd a fost ținut în IDP al DGCCO, în camera nr. 3 cu el se aflau încă 2 persoane, pe unul nu-l ține minte, al doilea se numea Braniște Viorel, care poate confirma starea în care se afla. Mai menționează că, Landari Chiril și Baracu Roman după ce i-au întins pe față salamul, i-au spus că îi mai dau o șansă să se gîndească și a doua zi l-au întrebat dacă are ceva să le spună, la care a răspuns că nu are nimic ce să le spună, la care ei printr-o lovitură l-au dat jos de pe picioare, din nou i-au legat mîinile cu cătușele, la care Landari Chiril i-a dat în jos pantalonii și făcea niște lucruri oribile cu el, însă în acel timp Baracu Roman stătea la masă și filma toate cele petrecute, ca mai apoi să-l poată amenința pentru ca el să recunoască furtul pe care nu l-a comis, pentru a-și liniști prietenii săi. Totodată, cînd a fost dus la expertiză, cu el erau și colaboratorii de poliție, numele căruia nu-și amintește, din considerentul că se afla într-o stare gravă și nu realiza multe lucruri și acolo nu a putut explica expertilor cele petrecute, ei singuri au înțeles și au văzut în ce stare se afla și ce urme avea pe corp și pe picioare, mai menționează că nu i-a fost dată îndreptare la centrul de diagnostic cu toate că le accentua că are dureri de cap și că s-a întîlnit cu așa ceva pentru prima dată, de asemenea se temea să nu să se mai repete astfel de cazuri. Astfel, peste un timp și-a revenit și a început a discuta cu deținuții de la care a înțeles că nu este primul caz și nu este unicul, după care a început a scri plîngeri adresate mai multor organe competente pe acest caz, că dispăruse din dosar expertiza medico-legală, filmările care au fost făcute. Concretizează că, acest incident a avut loc prin luna februarie-martie 2004, perioada de cînd a început a scri plîngeri, care se afla în dosarul penal de la Botanica, chiar și cu expertiza

medico-legală a făcut cunoștință, și a văzut acest raport de expertiză în original doar o singură dată, după care nu l-a mai văzut. La acel moment îi era indiferent ce era scris în el din motivul că era într-o stare foarte rea. Totodată, menționează că în momentul reținerii la data de 13.10.2003 a fost întors cu fața spre perete și posibil s-a atins singur, nu a fost lovit de nimeni, de asemenea, când a fost luat de lângă peretele apartamentului și dus spre mașină nu a fost forțat de nimeni, singur a urcat și pe cazul referitor la substanțele narcotice nimeni nu s-a adresat cu plîngere la poliție din considerentul că nu cunoștea toate momentele, mai mult ca atît, la acel moment nu exista certificat referitor la faptul că se află la evidență la Dispensarul Narcologic, deoarece niciodată nu a folosit substanțe narcotice și de la el atunci se cerea să recunoască furtul care a avut loc la Voloșina, pentru care și pînă la momentul de față își ispășește pedeapsa. Referitor la vătămările corporale în urma loviturii cu sticla și bara metalică nu a anunțat medicii din considerentul că îi era frică să spună despre aceasta, dar la moment nu are probe, mai mult ca atît, a depus plîngere prin anul 2004 pe faptul dispariției originalelor din dosarul penal, de asemenea, prin anul 2006, a scris mai multe plîngeri în privința inculpaților, la care a primit mai multe răspunsuri pe care le contesta. De asemenea, la faza urmăririi penale a solicitat procurorilor să anexeze acte importante, dar nu cunoaște dacă au fost anexate și că de 9 ani se adresează cu plîngeri în toate organele, dar nu-și aduce aminte de nici o ordonanță de refuz. În ceea ce privește raportul de expertiză, ține minte că a fost îndreptat la expertiză de către judecătorul Svetlana Garștea-Bria, îndreptarea a fost în scris, însă nu poate comunica dacă a fost îndreptat și de către organele de poliție.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Marian Oleg**, a comunicat că îl cunoaște pe inculpatul Landari Chiril cu care a activat la CPS Botanica, iar pe inculpații Baracu Roman și Baciu Vasile anterior nu-i cunoștea, iar pe partea vătămată Dașcov Ivan, posibil îl cunoaște doar vizual. Pe acest fapt a indicat că, în perioada anului 2003 activa în CPS Botanica în funcție de inspector al poliției criminale. Nu ține minte în cadrul percheziției petrecute la Dașcov Ivan, ce bunuri au fost ridicate, menționează că în privința acestuia nu a fost aplicată forța fizică de către colaboratorii de poliție, și că nu ține minte dacă în cadrul percheziției la Dașcov erau vizibile leziuni corporale vizibile și dacă acesta a fost îndreptat pentru efectuarea expertizei medico-legală, de asemenea nu cunoaște dacă inculpații au participat în momentul efectuării expertizei sau a altor acțiuni. Nu ține minte dacă Dașcov Ivan a opus rezistență fizică în momentul reținerii și nici dacă acesta a depus plîngere referitor la aplicarea leziunilor fizice și psihice.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Răduța Oleg**, a comunicat că îl cunoaște pe inculpații Landari Chiril, Baracu Roman și Baciu Vasile, au fost colegi de serviciu și anume el a activat în CPS Botanica, în funcție de inspector superior al poliției criminale. Pe partea vătămată Dașcov Ivan îl cunoaște în legătură cu examinarea cauzei penale, unde acesta era bănuit de furtul unui apartament, posibil chiar el a întocmit procesul-verbal de percheziție în apartamentul acestuia și că prin anii 2004-2006, lucrînd în Penitenciarul nr. 13, l-a văzut pe acesta acolo. În anul 2003 a participat la efectuarea percheziției la domiciliul lui Dașcov Ivan, în sectorul Botanica, adresa nu-și amintește, atunci erau prezenți Marian Oleg și Dașcov, nu poate spune dacă au mai participat și alți colaboratori, deoarece au trecut deja 10 ani de atunci. În momentul percheziției au fost ridicate bunurile sustrate și o cantitate de droguri, însă referitor la percheziția corporală a lui Dașcov nu ține minte dacă s-au depistat la el droguri și dosarul dat se afla în procedura CPs Botanica la Direcția Antidrog. Nu poate spune dacă în momentul efectuării percheziției în apartament au participat inculpații, nu ține minte cine din colaboratori l-a însoțit pe Dașcov la examinarea medico-legală și dacă el a participat la reținerea acestuia, de asemenea, nu ține minte. Dașcov Ivan a fost dus la expertiza medico-legală din considerentul că au fost depistate droguri la el în casă, însă nu ține minte în ce stare era acesta. În prezența lui nu a văzut ca cineva să aplice forța fizică în privința lui Dașcov și dacă acesta s-a plîns de careva leziuni corporale, de asemenea, nu ține minte să fi fost efectuată o însărcinare separată pe cazul dosarului lui Dașcov Ivan.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Banaru Ion** a comunicat că pe inculpații Landari Chiril, Baracu Roman și Baciu Vasile nu-i cunoaște, referitor la Dașcov menționează, că îl cunoaște în legătură cu faptul că a lucrat pe dosarul penal în care acesta era bănuit și care a fost retras, urmărirea penală a fost preluată de un alt colaborator. La moment nu ține minte ce cauză penală se afla în procedura d-lui, ține minte doar că procesul-verbal de reținere în privința acestuia a fost întocmit de el, de asemenea l-a îndreptat pe Dașcov la efectuarea expertizei medico-legală, din motivul că pe corpul acestuia erau careva leziuni corporale sau că el singur a cerut acest lucru, nu-și aduce aminte exact. Referitor la reținerea acestuia și în ce circumstanțe a fost reținut nu-și aduce aminte. Astfel, când a fost adus la CPS Botanica nu avea cătușe la mîini și nu avea careva măsură de reprimare, însă nu ține minte de cine a fost adus și în ce perioadă a zilei a fost reținut. Concretizează că nu ține minte dacă Dașcov avea leziuni corporale în regiunea feței sau a corpului, și că îndreptarea pentru efectuarea expertizei medico-legală a fost semnată de el. Nu ține minte dacă data din îndreptare corespunde cu data emiterii, admite că poate fi data de 14 septembrie 2004. Nu poate spune care au fost rezultatele expertizei din considerentul că pe acest caz se întorceau rezultatele cu concluzia că există leziuni corporale, atunci urma să fie interogat Dașcov Ivan pe acest caz, însă nu ține minte să fi fost audiat Dașcov, în legătură cu cauzarea cărorva leziuni corporale. Nu ține minte circumstanțele care au avut loc în momentul eliberării îndreptării la medic pentru efectuarea expertizei și dacă au fost la cererea lui Dașcov sau a lui, de asemenea nu ține minte dacă a făcut cunoștință cu rezultatele expertizei și nici nu ține minte în ce stare a fost adus Dașcov, dacă era îngrijit sau nu.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Culaciov Natalia** a comunicat că pe inculpații Landari Chiril, Baracu Roman și Baciu Vasile nu-i cunoaște, iar pe partea vătămată Dașcov Ivan o cunoaște, sunt în relații de rudenie, îi este verișor. Pe cazul dat a comunicat că la 13 octombrie 2003 ea se afla în oșpeție la mama sa în sectorul Botanica, strada Sarmizegetusa 1, ap. 19, aflîndu-se acolo, s-a apropiat Dașcov cu care au stat puțin la masă, după care el a plecat, iar peste cîteva minute au intrat niște persoane care au anunțat-o că vor efectua percheziție în apartament. Mai tîrziu peste cîteva minute, au mai intrat alții împreună cu Dașcov Ivan, căutînd peste tot. În acea perioadă Dașcov Ivan locuia în apartamentul mamei sale, la acel moment în apartament erau ea, fiul ei, soțul ei, o verișoară și mama sa. Nu ține minte inițial cîte persoane au intrat, posibil două, după care a intrat Ivan cu încă patru persoane. În cadrul efectuării percheziției au ridicat de la balcon un pachet cu verdeață, ea la acel moment se afla în bucătărie, iar aceștia verificau în toată casa, mai menționează că nu ține minte să fi observat momentul efectuării lui Dașcov a percheziției corporale, și cît timp se efectua percheziția în apartament, aceștia se comportau agresiv cu Dașcov și anume l-au împins în perete, însă nu a văzut să-i aplice careva lovituri, deoarece era la bucătărie, ei au mai stat jumătate de oră pînă au plecat împreună cu Dașcov Ivan, însă pînă a pleca, acesta nu s-a plîns de careva leziuni corporale. După plecarea acestora nu cunoaște ce s-a împlînat cu Dașcov și unde l-au dus. În momentul cît s-au aflat în apartament Dașcov avea anumite obiecții față de ce se împlîna, însă cît timp s-au aflat în apartament nu a avut posibilitate să discute cu acesta. Mai menționează că, pînă a venit poliția, ea l-a văzut pe Dașcov, el era îmbrăcat, chiar și în acel moment cînd se aflau în apartament l-a văzut chiar și la față.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Culaciov Constantin** a comunicat că pe inculpații Landari Chiril, Baracu Roman și Baciu Vasile nu-i cunoaște, iar pe Dașcov Ivan îl cunoaște, este verișorul soției sale, Culaciov Natalia, sunt în relații normale. Pe cazul dat poate comunica că la data 13 octombrie 2003 împreună cu soția se aflau la soacra sa în oșpeție pe str. Sarmizegetusa 1, ap. 19, acolo se afla și Dașcov Ivan și cît timp s-au aflat acolo nu a observat la el careva leziuni corporale și nici nu se plîngea pe nimic. În momentul cînd ei stăteau la masă Dașcov a ieșit afară, peste cîteva minute au intrat niște persoane și au început să percheziționeze casa, după care peste o perioadă de timp au mai intrat niște persoane împreună cu Dașcov, care a fost pus să stea la perete, între timp el cu soția sa se aflau la bucătărie. Mai tîrziu ei au prezentat actele cu privire la permisiunea de a efectua percheziție fără a fi prezent martorul, după care a fost rugat să scoată ce are în buzunar, el a scos totul ce avea, inclusiv și cheile de la automobil, după care au percheziționat și automobilul lui și nu au găsit nimic. În timpul efectuării percheziției aceștia se comportau agresiv. Nu ține minte dacă în apartament se aflau și inculpații și nu cunoaște dacă în privința lui Dașcov au fost aplicate careva lovituri, deoarece el se afla la bucătărie și nu a văzut. Astfel, după ce Dașcov a plecat împreună cu ei, nu poate spune dacă acestuia i-a fost efectuată percheziția corporală. Cît timp se afla în apartament, el l-a văzut pe Dașcov în momentul cînd a fost mutat dintr-o cameră în alta și că acesta era îmbrăcat într-un maiou unde se vedeau și mîinile. Menționează că, Dașcov a fost împins de aceștia deoarece s-a auzit un zgomot. Consideră că acesta a fost împins deoarece se auzea cum strigau la el și anume mai întîi de toate s-a auzit un zgomot după care au început a striga la el, de asemenea, se auzeau și lovituri în perete, de asemenea, nu poate spune care regiune a corpului a fost lovită de perete. Cît timp Dașcov s-a aflat în apartament, el nu a avut posibilitate să discute cu el, dar nici acesta nu spunea nimic din considerentul că era speriat.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Frumusachi Vitalie**, a comunicat că pe inculpații Landari Chiril, Baracu Roman și Baciu Vasile nu-i cunoaște, nici pe partea vătămată Dașcov Ivan nu-l cunoaște. Pe cazul dat, a explicat că, nu poate spune despre vechimea leziunilor sau echimozelor lui Dașcov Ivan și anume el a efectuat expertiza în baza raportului de constatare din 2003 care a fost efectuat de un alt expert și anume: referitor la raportul de examinare medico-legală din 24.10.2003 nr. 60-16 copia fiind autentificată de medicul-legist V. Scutari, referitor la raportul de examinare legală nr. 60-16 din 24.10.2003 este autentificat de

medicul legist V. Scutari, totodată toate rapoartele din doasar sunt identice între ele. Astfel, luând în considerație data și anume 24.10.2003 și cele întâmplate la 14.10.2003 crede că vechimea coincide cu descrierea echimozelor de medicul-legist Scutari, deoarece echimozele în primele 3 zile au culoare violacee, iar a 4-5 zi trece din violacee în culoare verzui, și după 5-7 zile au culoare gălbuie. Nu poate spune dacă s-au depistat sau nu leziuni la tălpile lui Dașcov, deoarece nu el a examinat acest caz personal. În regiunea linguritei leziunile erau la nivelul coastei a 4-a în partea parasternală din stînga, 2 echimoze erau în regiunea toracelui și una era pe suprafața laterală treime inferioară a brațului stîng cu trecere pe cotul stîng. Nu poate spune dacă expertul putea sau nu să-l examineze în întregime pe acesta, el răspunde doar de acțiunile sale. Mai mult ca atât, ei nu-i dezbracă în totalitate pe aceștia, numai în cazul cînd ei indică regiunea concretă unde au dureri. Astfel, luând în considerație dimensiunile echimozelor lui Dașcov, consideră că au fost efectuate cu pumnii, picioarele și obiecte dure, dar nu poate concretiza anume cu ce. Totodată, de către medicul care l-a examinat pe Dașcov este indicat că toate echimozele erau de aceeași culoare, însă există perioade cînd colorile se schimbă. Concret nimeni nu poate spune. Mai menționează că cînd cineva se plînge de dureri de cap, acest fapt se indică în plîngere. Medicul individual scrie notă fiecărui medic aparte la care este îndreptat pacientul. La efectuarea expertizei medico-legale din 22 iulie 2011 în fața lui nu a avut nimic în afară de expertiza medico-legală de asemenea, a avut și ordonanța procurorului, deoarece nu poate exista expertiza fără aceasta. Concretizează că, la efectuarea raportului de expertiză nu-și aduce aminte ce ordonanță avea, deoarece a fost foarte demult. De asemenea, nu ține minte dacă raportul de constatare din 24.10.2003 în original era la el. De asemenea, la acel moment nu au fost circumstanțe ca Dașcov singur să se automutileze și concluziile medicului se fac în ansamblu și nu numai din ordonanța procurorului și anume leziunile erau prezente în diferite regiuni anatomice adică nu poți să cazi pe spate sau pe față ca să apară astfel de leziuni și ca aceste 3 echimoze nu puteau să apară de la îmbrîncituri, lovindu-l cu corpul de perete și că culoarea acestor echimoze nu depinde de iluminare. Mai menționează că după 10 zile culoarea echimozei este gălbuie pînă dispare și această culoare depinde de cît este de masivă echimoza după adîncime și că expertul reiese din ansamblul datelor prezentate la expertiză. Concretizează că, la efectuarea expertizei au fost datele obiective și anume aceste 3 echimoze prima pe suprafața laterală a brațului stîng cu trecere pe cotul stîng, a doua echimoză în regiunea xifoidă, culoarea echimozei depinde de lovitură, de cantitatea de sînge, și că echimoza gălbuie apare după 5-7 zile, mai mult ca atât, nici un expert nu poate spune cîte zile poate avea echimoza, și nu poate spune dacă aceste echimoze aveau mai mult de 10 zile, nu există date obiective care ar exclude posibilitatea mai mult de 10 zile a echimozei și iluminajul nu influențează la culoarea echimozei. Mai menționează că în activitate, ei se conduc de îndreptări, ordonanțe și expertize dacă se solicită personal, ei avînd un regulament după care se conduc și că potrivit acestui regulament este posibil de efectuat expertiza în baza copiilor și originalelor, iar în cazul constatării raportului de expertiză nu se semnează referitor la preîntîmpinare. Mai menționează că, aceste leziuni nu lasă după sine consecințe, ele apar și dispar, însă pot lăsa doar consecințe psihologice.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Brașovean Vadim** a comunicat că pe inculpații Landari Chiril, Baracu Roman și Baciu Vasile îi cunoaște vizual, deoarece a activat în MAI din anul 1990-1995, iar aceștia prin anii 1992-1993. Pe Baciu și Baracu i-a mai văzut, în schimb pe Landari nu l-a văzut. De asemenea, pe partea vătămată îl cunoaște vizual, însă nu ține minte de unde. Menționează că, posibil el l-a dus pe Dașcov Ivan la expertiza medico-legală, din considerentul că în acea perioadă erau mai mulți pe care îi duceau și în acea perioadă lucra cu colegul său Roșca Vitalie. Menționează că, în perioada anului 2003 el activa ca șofer la secția de convoiere, iar Roșca V. era inspector și că în momentul escortării lui Dașcov la expertiză nu i-au fost cauzate leziuni corporale și nu poate spune dacă acesta avea leziuni corporale și în acea perioadă nu ține minte dacă Dașcov s-a plîns în legătură cu leziunile corporale.

Fiind interogat în ședința de judecată, martorul **Braniște Viorel** a comunicat că pe inculpații Landari Chiril, Baracu Roman și Baciu Vasile nu-i cunoaște, îl cunoaște doar pe Dașcov Ivan din anul 2003, cu care s-a aflat într-o cameră de detenție și cu care a stat o săptămîină, el fiind în stare de arest. Cu acesta se află în relații normale, nu sunt rude. Pe cazul dat a explicat că, a fost reținut pe data de 24.09.2003 și s-a aflat în DSO aproximativ 11 luni, iar cu Dașcov s-a aflat într-o celulă aproximativ 10 zile, cu ei acolo se mai afla o persoană pe care nu o cunoaște. Menționează că, pe parcursul acelor 10 zile, Dașcov Ivan era scos din celulă în fiecare zi și îl aduceau de fiecare dată maltratat, bătut foarte tare, în principiu acolo pe toți îi băteau. El a observat la Dașcov Ivan leziuni corporale pe spate, mîini, picioare, acesta făcea greva foamei, fiind murdărit pe față cu salam. Concretizează că, în fiecare zi Dașcov era scos din celulă și îl aduceau maltratat, atunci Dașcov i-a povestit că este bătut de către colaboratorii de poliție ca să dea explicații pe o faptă pe care nu a comis-o. În acele zile cît s-a aflat în celulă Dașcov Ivan a solicitat ambulanța și venise cineva în haine de medic, dar nu se știe cine era, că putea oricine să se îmbrace. Mai cunoaște că Dașcov Ivan a fost reținut pentru furt și în celulă erau vizitați de procuror o dată în an, însă atunci Dașcov nu se mai afla acolo cînd s-a apropiat procurorul. De asemenea, cunoaște că Dașcov s-a adresat cu plîngeri pe faptul maltratării însă nimeni nu atrăgea atenția, el personal a observat cum acesta ieșea într-o stare normală și se întorcea maltratat, spunînd că este bătut de ofițeri, numele acestora nu-l pronunță. Referitor la persoana a treia care se afla în celulă, acesta vedea totul și anume în ce stare venea Dașcov. Totodată, la momentul declarării grevei de către Dașcov, acesta a fost dus în altă cameră peste aproximativ două zile de la instalare unde era impus să mînînce, venind murdar în regiunea feței cu salam, se observa că era forțat să mînînce. De asemenea, pe parcursul executării pedepsei în Penitenciarul nr. 15 s-a întîlnit cu Dașcov Ivan, și anume prin anul 2009. Concretizează că personal l-a văzut pe Dașcov cînd venea în celulă murdar de salam pe față, pe urechi ș.m.d. și că ei în celulă nu se băteau, nu au avut loc nici un conflict dintre ei.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Voloșina Ludmila**, a comunicat că pe Baciu Vasile, Baracu Roman și Landari Chiril îi cunoaște, nu este rudă cu aceștia și anume, cu Baciu Vasile se cunosc din or. Florești, însă mai bine acesta se cunoștea cu fostul ei soț. Cu Baciu sunt în relații bune, însă pe Baracu Roman și Landari Chiril nu ține minte de unde îi cunoaște și de cît timp. Pe Dașcov îl cunoaște deoarece împreună au fost într-o companie, și anume a fost acasă la o domnișoară, acolo l-a văzut și pe Dașcov Ivan, adică, pînă la furtul, care a avut loc aproximativ 10 ani în urmă. În acea companie nu era nimeni din cei prezenți, cu Dașcov nu s-a împrietinit. După aceea nu l-a mai văzut, l-a văzut doar la judecată. De atunci cu Dașcov nu s-au mai văzut, însă cu Baciu Vasile s-a văzut 4 ani în urmă, cînd ea realiza marfă la piața "Calea Basarabiei", cu acesta doar se cunoaște nu se află în nici o relație.

Fiind interogat în ședința de judecată, martorul **Baltag Arcadie** a comunicat că pe inculpații Landari Chiril, Baracu Roman și Baciu Vasile îi cunoaște, a activat cu aceștia prin anul 2001 și pe care nu l-a văzut de aproximativ 5 ani de zile. Pe partea vătămată Dașcov Ivan, nu-l cunoaște. Menționează că, dacă în cazul reținerii persoanei în cazurile contravenționale era vreme tîrzie, duceau persoana a doua zi în izolatorul de detenție preventivă pe str. Tighina și că reținuții pe cauze administrative se țineau separat de reținuții în cauze penale. De verificarea legalității deținerii persoanelor în izolator se ocupa procurorul care venea o dată pe zi și anume seara tîrziu, îi număra după registru, însă nu intra să se uite. În cazurile cînd erau plîngeri de la deținuți, atunci procurorul îi lua în birou separat pentru a-i ancheta și personal le lua cererea. În acea perioadă nu ține minte cine era procurorul responsabil, doar cunoaște că acesta la moment este avocat. Concretizează că procurorul număra deținuții după o schemă și striga numele, atunci se deschidea ușa după care îi întreba dacă are cineva plîngere sau careva declarații și în caz că existau plîngeri se lua această persoană și se ducea într-un birou separat unde se luau explicații. De asemenea, la persoanele deținute, în afară de procuror, aveau acces anchetatorul care conduce urmărirea penală în privința persoanelor deținute. Mai menționează că, în anul 2003 s-a schimbat procedura în penitenciar și anume a apărut indicația în care era scris că: din motiv că izolatorul de detenție era lipsit de energie electrică și reținuții în cauze administrative nu erau atât de periculoși, erau direct duși în izolatorul de detenție preventivă din str. Tighina 6, însă în cazul cînd cineva avea leziuni corporale se chema serviciul 903 și li se înmîna întregul material și li se explica cum și din ce motiv a fost lovit deținutul, de asemenea, se chema medicul care dădea o concluzie referitor la leziunile corporale și în caz că era necesar de transportat deținutul la spital, anunța șeful secției. Totodată, la persoana reținută în cazurile administrative în 2003 avea acces numai persoana care a întocmit procesul-verbal contravențional de reținere, și de obicei, îl aduceau lor unde el organiza escortarea aceluia în izolatorul de detenție și cînd persoana își ispășea cele 10 zile de detenție avea acces, de asemenea, persoana care a întocmit procesul-verbal administrativ. Mai menționează că în anul 2003 era angajat în calitate de șef de gardă și șef de izolator. Totodată, procurorul care ducea supravegherea în 2003 se numește Ediniuc Nicolae. Astfel, intrarea colaboratorilor în formă liberă la deținuți era interzisă, puteau să vină de la Minister pentru a verifica tabelul și se uitau prin fereastra camerei. Menționează că inculpații nu erau superiorii lui și că nu puteau să-i dea ordine, de asemenea, nu ține minte dacă în anul 2003 cineva din colaboratorii izolatorului a fost sancționat și în izolator nu puteau fi înmuți persoanele pe cazuri administrative împreună cu cei de pe cazurile penale, iar dacă se întîmpla astfel de cazuri erau sancționați grav pentru aceasta, din considerentul că persoanele sancționate în cazurile administrative nu erau periculoase. Declară că în perioada de la 13.10.2003 pînă la 23.10.2003 nu putea fi deținută o persoană pe caz administrativ în izolator timp de 10 zile, și anume se ducea evidența, era un registru special și o cameră specială cu nr. 9, iar dacă erau mulți deținuți pe cauză penală se schimbau cu locurile, adică cei pe cazuri administrative se mutau în camera mai mică, iar cei pe cauze penale se mutau în camera nr. 9, ea fiind mai mare. De asemenea, în acea perioadă în subordinea lui erau 14 colaboratori care erau responsabili pe izolator și dacă aveau nevoie de ajutor apelau la serviciul operativ. Mai menționează

că deținuții în cazuri administrative nu puteau să-și ispășească pedeapsa la ei mai departe, deoarece puteau fi pedepsiți, obligația lor era să-i primească, să-i ducă la baie, să-i scoată la plimbare. Consideră că procurorul Ideniuc nu putea să scape din vedere faptul ca o persoană deținută pe caz administrativ să-și ispășească pedeapsa împreună cu cei de pe cauze penale. Mai declară că posibil Dașcov a scris cerere pentru a fi deținut la ei în izolator deoarece, dacă a fost deținut acolo, există persoane care nu-l iubesc și poate fi maltratat. Nu poate explica în ce mod a fost transferat Dașcov, mai consideră că nu putea fi transferat în ziua expirării termenului, sau putea fi transferat în baza unui ordonanțe a OUP sau a unui act judecătoresc.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Gumeniuc Igor** a comunicat că pe inculpații Baci Vasile, Baracu Roman și Landari Chiril îi cunoaște, au activat la Direcția Antidrog. În perioada anilor 2001-2008, el activa în calitate de inspector și șef de secție, sunt în relații bune, nu sunt rude, îl cunoaște și pe Dașcov Ivan, care a fost reținut în anul 2003 și pe care de atunci nu l-a mai văzut. Pe cazul dat a explicat că Dașcov Ivan a fost reținut pe caz administrativ pentru consum de droguri, iar de CPs Botanica se bănuia de furt, fiind reținut pentru 10 zile. Mai departe de el s-a ocupat CPs Botanica. Declară că accesul la deținuți era acordat doar de către șeful departamentului, ei acces nu au avut la el, unde conform regulilor era exclusă deținerea persoanelor pe cauză contravențională împreună cu cei pe cauze penale, se verifica în fiecare dimineață și seară de către responsabilii direcțiilor, care pe atunci erau 3 direcții de care erau verificați. În perioada deținerii lui Dașcov nu au fost careva plângeri, erau doar adresate în adresa procurorului. În acea perioadă se efectua operațiunea "Agrement" și Baracu Roman era responsabil de zona de nord a RM, din câte își amintește acesta în ziua reținerii sau a doua zi, a plecat în deplasare și în acele două zile el nu s-a aflat la serviciu, deoarece ei, ca de obicei, pleacă în deplasare pe o perioadă de o săptămână. Concretizează că Baracu a fost plecat în deplasare pe perioadă de la 3-7 zile, mai declară că persoanele reținute pe cauze administrative nu pot fi ținute cu cei reținuți pe cauze penale, și că mandatul de arest în privința lui Dașcov Ivan a fost semnat de către procuror, fiind bănuț de consumarea substanțelor narcotice și realizarea lor, după care de furtul din apartament. Declară că după aplicarea sancțiunii administrative nu au acces la reținuți, deoarece el își ispășește pedeapsa administrativă, iar în caz că doresc să discute cu acesta, atunci se întocmește un raport care este vizat de către șeful secției operative unde el viza dacă se acceptă sau nu. Toate discuțiile cu deținuții, de obicei, se petreceau jos în izolator într-o cameră unde era fereastră. Nu putea să depună cineva raport fără să cunoască, deoarece toate rapoartele se vizează de șeful departamentului servicii operative și că nimeni din direcția antidrog nu a scris nici un raport pentru a discuta cu Dașcov Ivan și că pe acțiunile privind furtul din apartament veneau inspectorii de la Botanica. Referitor la deplasarea lui Baracu, menționează că acesta a fost plecat în deplasare pentru o săptămână și orice operațiune era întocmită conform planului semnat de către ministrul MAI și se întocmea lista celor care plecau în teritoriu, ei fiind asigurați cu traiul, crede că se cazau în hotel și nu poate explica unde s-a cazat Baracu Roman. De asemenea, ei aduceau bonurile, însă dacă se cazau unde doreau ei, atunci întorceau banii contabilității. Concretizează că nu aveau careva tangențe cu izolatorul de la DSO, și că el nu verifica izolatoarele însă ei erau informați și cunoșteau situația din izolator și că la el în secție se dețineau aproximativ 20-35 persoane pe cauze contravenționale și 20 persoane pe cauze penale.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Modrucci Igor** a comunicat că pe inculpatul Baci Vasile îl cunoaște aproximativ din anul 2000, iar pe Baracu Roman din anul 1993, fiind în relații bune cu aceștia. Pe Dașcov Ivan și Landari Chiril nu-i cunoaște. Pe cazul dat a explicat că la data de 14.10.2003, Baracu Roman s-a aflat la el la domiciliu în r. Florești cam 3, 4 zile, în legătură cu serviciul, de asemenea, toate serile a dormit la el. Mai menționează că Baracu s-a aflat la el de la data de 14.10.2003 până pe 23.10.2003, el fiind implicat în serviciu și anume, la data respectivă a fost cu Baracu Roman la hramul orașului, însă în celelalte zile se afla prin comisariat, ocupându-se cu lucrul, totodată în zilele acestea nu era plecat, deoarece el trebuia să cunoască despre acest fapt. Concretizează că Baracu Roman în acea perioadă nu era plecat în mun. Chișinău din considerentul că pe parcursul zilelor se sunau și acesta trebuia să-l anunțe în caz că pleca undeva, însă de fapt Baracu Roman s-a aflat în comisariat. Acest fapt poate confirma familia sa și colegii de serviciu.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Modrucci Albina** a comunicat că pe inculpații Landari Chiril și Baci Vasile și partea vătămată Dașcov Ivan nu-i cunoaște, în schimb îl cunoaște pe Baracu Roman, care este coleg de serviciu cu soțul ei, sunt în relații de prietenie, nu sunt în relații de rudenie. Pe cazul dat a explicat că Baracu Roman la data de 14.10.2003 s-a aflat la ei în ospetie în r. Florești aproximativ 3,4 zile, a dormit la ei acasă. În tot acest timp el s-a aflat în Florești în legătură cu serviciul și în acea perioadă nu s-a aflat în mun. Chișinău și anume îi vedea în fiecare dimineață și seară cum pleca și venea împreună cu soțul ei de la serviciu. Menționează că nu ține minte însă posibil cu doi ani în urmă, Roman a fost la ei acasă cu soțul ei. Și anume ține minte că în 2003 Baracu Roman a fost la ei acasă, deoarece atunci se născuse fiul lor.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul **Modrucci Serafim** a comunicat că pe inculpații Landari Chiril și Baci Vasile și partea vătămată Dașcov Ivan nu-i cunoaște, în schimb îl cunoaște pe Baracu Roman, care a fost coleg la Academie cu feciorul său, cu inculpatul este în relații normale. Menționează că l-a văzut pe Baracu Roman la Academie și ultima dată l-a văzut cu 10 ani în urmă și anume prin luna octombrie 2003 Baracu Roman a fost la Florești pe o perioadă de 3 zile și anume l-a văzut la hram în momentul când se întorcea de la serviciu. Consideră că, scopul deplasării lui Baracu Roman la Florești era de serviciu.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului penal și analizând probele acumulate în totalitatea lor, instanța de judecată conchide că învinuirea adusă inculpatului Baci Vasile nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, acesta urmînd a fi achitat pe motiv, că făpta nu a fost săvîrșită de inculpat.

În motivarea sentinței de achitare în privința lui Baci Vasile e de menționat următoarele :

În baza probelor examinate în ședința de judecată, vina inculpatului Baci Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art. 328 alin.2 lit.a) și c) Cod Penal RM (red.veche) și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166/1 al.2 lit.c) și d) Cod Penal al RM n-a fost confirmată.

Conform al. (1) art. 14 Cod Penal RM - infracțiunea este făpta prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Art. 50-52 Cod Penal RM prevede temei real al răspunderii penale este componența infracțiunii, adică totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Potrivit art.100 Cod procedură penală RM, sarcina probației în procesul penal este în seama părții învinuirii și părții apărării, sau la demersul lor a instanței de judecată.

Instanța reține că, principiul prezumției de nevinovăție se conține art. 11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art. 14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), reglementări confirmare și în legislația internă a Republicii Moldova – Constituția R.M. în art. 21 prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale. Codul de procedură Penală în art. 8 – "Prezumția nevinovăției" – stabilește că vinovăția persoanei poate fi constatată doar printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Presumția nevinovăției cuprinde și lipsa obligației vre-unei persoane să-și dovedească nevinovăția sa (art. 8 al(2) CPP R.M.).

Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probației părții acuzării, Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Conform art. 384 CPC al R. Moldova, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Se reține, că procurorul susținînd învinuirea în ședința de judecată, nu a prezentat nici o probă incontestabilă, care ar indica asupra comiterii faptei imputate lui

După examinarea multilaterală, obiectivă în cumula totalității probelor în fața instanței, s-a constatat următoarele:

Nici o probă nu indică direct sau indirect la vinovăția lui Baciu Vasile, ci dimpotrivă în ședința de judecată însuși partea vătămată Dașcov Ivan a declarat, că cei care l-au lovit peste corp și care l-au murdărit cu salam peste față și urechi au fost Baracu Roman și Landari Chiril.

Acuzatorul de stat a făcut referire și a menționat faptul, că Baciu Vasile l-ar fi torturat pe Dașcov Ivan, pe motiv că, în 2003 ultimul a săvârșit furtul din apartamentul lui Voloșina Ludmila, care, după părerea acuzatorului era în relații de prietenie cu Baciu V., însă acest argument în instanța de judecată nu și-a găsit confirmare, dimpotrivă, s-a constatat, că Dașcov a fost recunoscut vinovat în comiterea furtului din apartamentul lui Voloșina prin sentință irevocabilă, i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoare, care Dașcov a ispășit-o, eliberându-se din locurile de detenție în anul 2013, dar cât inculpatul Baciu Vasile, atât și martorul Voloșina Ludmila în ședința de judecată au infirmat faptul că ar fi fost sau sunt prieteni. Totodată, în ședința de judecată s-a constatat, că deși în privința lui Dașcov Ivan a fost emisă o sentință de condamnare irevocabilă, acesta fiind condamnat la 10 ani închisoare, ultimul a menționat în ședința de judecată că nu se consideră vinovat pentru săvârșirea aceluiași furt nici acum, acuzându-i pe inculpați, că ei ar fi unicii, din cauza cărora el a stat la închisoare 10 ani.

Conform prevederilor art. 101 alin. (1) CPP RM, "... fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Actul de acuzare în privința inculpatului Baciu Vasile este bazat pe presupuneri și dubii, iar conform prevederilor art. 8 CPP al RM- prezumția nevinovăției, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului, iar conform prevederilor art. 389 CPP, sentința de *condamnare* nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța, ține cont și de prevederile pct. 6 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19.06.2006 – „Privind sentința judecătorească”, ce prevede că vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită nu mai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției de nevinovăție, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita procedurii legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Din considerentele menționate mai sus, instanța de judecată conchide că, procurorul nu a prezentat probe suficiente care ar da temei pentru a deduce vinovăția lui Baciu Vasile, din care cauză se va adopta o sentință de achitare.

Deci, din materialele dosarului rezultă cu certitudine că fapta infracțională a avut loc, însă instanța ține cont că, în conformitate cu art. 389 alin. (1) CPP RM, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Conform alin. (1) pct 2) art. 390 CPP RM, în cazul în care fapta nu a fost săvârșită de inculpat, instanța adoptă sentință de achitare.

Vinovăția inculpatului Baciu Vasile nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmînd a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Prin urmare, instanța consideră necesar ca Baciu Vasile să fie achitat din motivul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În ce privește învinuirea lui Baracu Roman și Landari Chiril, auzind participanții la proces, studiind materialele dosarului penal și analizînd probele acumulate în totalitatea lor, instanța de judecată a ajuns la concluzia, că vina acestora a fost dovedită pe deplin în cadrul examinării cauzei sub toate aspectele.

În cadrul cercetării judecătorești vina inculpaților Baracu Roman și Landari Chiril a fost dovedită pe deplin prin următoarele probe acumulate și administrate în cadrul cercetării judecătorești și anume:

- declarațiile părții vătămate Dașcov I. susmenționate;

- declarațiile martorului Banaru Ion, care a declarat că, din anul 2002 a activat în CPs Botanica în funcție de ofițer de urmărire penală pînă în anul 2006, referitor la cauza penală în învinuirea lui Dașcov nu a putut să-și aducă aminte amănunțit toate circumstanțele cauzei penale deoarece cauza penală pe sustragere a fost retrasă din procedură și a fost preluată de către ofițerul care a efectuat urmărirea penală pe faptul păstrarea substanțelor narcotice de către cet. Dașcov Ion. După cum își aduce aminte el a întocmit procesul verbal de reținere a lui Dașcov Ion pe faptul furturilor comise, nu ține minte circumstanțele aducerii cet. Dașcov Ion în CPs Botanica la 23.10.2003 când a și fost întocmit procesul-verbal de reținere în conformitate cu prevederile art. 186 CP al RM. Referitor la examinarea medico-legală a lui Dașcov Ion toate circumstanțele și motivele îndreptării medico-legale el nu ține minte, însă deoarece există examinarea medico-legală a lui Dașcov Ion crede că el a avut careva suspiciuni sau în privința stării lui de sănătate sau integrității corporale. La fel nu ține minte dacă Dașcov Ion în momentul reținerii sau efectuării acțiunilor de urmărire penală a declarat că a fost bătut de către colaboratorii de poliție. Posibil Dașcov Ion a fost adus în CPS Botanica de către colaboratorii DGCCO.

- declarațiile martorului Răduț Oleg, care a declarat că, în anul 2003, el activa în CPS Botanica, în funcția de inspector superior a poliției criminale. La data de 13 octombrie 2003 în cadrul examinării cauzei penale, la domiciliul lui Dașcov Ion, a fost petrecută percheziția, în cadrul căreia au fost ridicate, bunurile sustrate și un pachetel cu droguri (marihuana). În cadrul efectuării percheziției corporale la Dașcov Ion, a fost ridicat un pachetel cu droguri (marihuana). După petrecerea perchezițiilor lucrătorii DGSO, numele cărora nu le ține minte, l-au însoțit pe Dașcov Ion la examinarea medicală, pentru a stabili starea de ebrietate narcotică. În prezența lui, nu a văzut ca cineva să aplice forța fizică în privința lui Dașcov Ion. Nu ține minte cine din colaboratori l-a însoțit pe Dașcov Ion la examinarea medicală și nici cine a fost prezent la reținerea acestuia. Cunoaște pe Chiril Landari și Baciu Vasile, deoarece au activat în CPS Botanica. Nu ține minte dacă cunoaște pe Voloșina Ludmila sau Bivol Iurie. Nu ține minte dacă l-a văzut pe Dașcov Ion, cu careva leziuni corporale.

- declarațiile martorului Marian Oleg, care a declarat că, în anul 2003, el activa în CPS Botanica, în funcția de inspector a poliției criminale în grupa de combatere a furturilor din apartamente. Superiorul grupe era Răduț Oleg. Nu ține minte în ce împrejurări, dar cunoaște că în cadrul unei cauze penale pornite pe faptul unui furt din apartament, la data de 13 octombrie 2003, la domiciliul lui Dașcov Ion, a fost petrecută percheziția, pe str. Sarmisegetusa 19, ap. 1. În urma percheziției, au fost ridicate, corpuri delictive și un pachetel cu droguri (marihuana). În prezența lui, nu a văzut ca cineva să aplice forța fizică în privința lui Dașcov Ion sau să-i arunce droguri. Nu ține minte cine din colaboratori l-a însoțit pe Dașcov Ion la examinarea medicală și nici cine a fost prezent la reținerea acestuia. Cunoaște pe Chiril Landari și Baciu Vasile, deoarece au activat în CPS Botanica. Nu ține minte dacă cunoaște pe Voloșina Ludmila sau Bivol Iurie.

- declarațiile expertului Vitalie Frumusachi, care a declarat că, leziunile depistate la Dașcov Ion, nu puteau fi cauzate la 23 sau 24 octombrie 2003, deoarece echimozele nu ar fi avut o culoare gălbuie, cum s-a constatat, prin raportul de examinare primară nr. 6016, dar ar fi avut o culoare violacee. Apariția leziunilor pe tălpi, depinde de puterea loviturii, în urma cărora poate sau nu să apară echimoze. Regiunea procesului xifoid se află în regiunea epigastrală (etajul superior al burtei), hotăr cu cutia toracică. Reesînd din raportul de examinare primar, în privința leziunii anusului, pătimitul posibil nu a reclamat în circumstanțele cazului din spusele lui, respectiv

posibil nu a fost examinat în regiunea dată și nu este posibil la moment de stabilit prezența leziunilor în regiunea dată. Echimoza cu dimensiunea 14x5 cm, nu se exclude că a fost cauzată în urma aplicării loviturilor cu bastonul, iar celelalte două, posibil cu pumnii, picioarele.

-declarațiile martorului Brașovean Vadim, care a declarat că, reeșind din faptul că a trecut mult timp nu-și poate reaminti de circumstanțele care au avut loc în timpul indicat. Reeșind din documentele prezentate și anume, îndreptarea de la ofițerul de urmărire penală Banaru și raportul de examinare medico-legală, posibil împreună cu cet. Roșca Vitalie, la-u transportat pe cet. Dașcov Ion la examinarea medico-legală. El împreună cu Roșca Vitalie careva leziuni nu au aplicat. Conform faptului că el împreună cu cet. Roșca. V., au activat în serviciul escortă a CPS Botanica. Alte circumstanțe nu le poate comunica deoarece nu le ține minte.

-declarațiile martorului Culaciov Natalia, carea declarat că, la data de 13.10.2010, se afla pe str. Sarmizegetusa 1, ap.19, aflându-se în ospetie la mama sa Ursu Valentina împreună cu soțul său, verișorul Dașcov Ion și fiul minor Culaciov Alexandru. În apartamentul dat locuia mama sa împreună cu Dașcov Ion, înainte de a pleca Ion ei au stat toți împreună la masă aproximativ o oră. În timpul în care s-a aflat la mama sa ea nu a observat careva leziuni corporale la Ion. Deasemenea Ion nu s-a plîns de careva dureri. Ion a plecat în jurul orelor 16:00 iar peste zece minute au intrat polițiștii care căutau ceva, Ulterior peste încă zece minute au intrat și alți polițiști împreună cu Ion care avea cătușe la mâini și au efectuat percheziția. După percheziție poliția a plecat împreună cu Ion, unde nu cunoaște. În timpul percheziției polițiștii aveau un comportament foarte agresiv.

-declarațiile martorului Culaciov Constantin, care a declarat că, la 13 octombrie 2003, împreună cu soția sa se aflau în ospetie la soacra sa Ursu Valentina, pe str. Sarmizegetusa 1, ap. 19. În casă se afla verișorul soției sale Dașcov Ion. Numele soției este Culaciov Natalia, fiul Culaciov Alexandru. El intrase să o i-a pe soția sa și puțin să mănînce. Împreună sa-u aflat acolo în jur de o oră. Din conversația cu Dașcov Ion, ultimul nu avea careva leziuni corporale, și nici nu s-a plîns de careva leziuni. Dașcov Ion a ieșit din casă în jur de ora 16.00 min. Peste undeva 10 min. în casă au intrat colaboratorii de poliție și au început a percheziționa casa și cautau ceva. Peste încă zece minute au mai intrat cîțiva colaboratori de poliție împreună cu Ion Dașcov care avea deja cătușele pe mâini. Pe Dașcov Ion l-au pus cu fața la perete și au continuat a efectua percheziția. La întrebarea sa către colaboratorii de poliție ce s-a întîmplat, aceștia i-au comunicat că nu este treaba lui. I-au controlat documentele și găsind pașaportul tehnic a automobilului, i-au spus să le arate automobilul. Apropriindu-se de automobil i-au spus să o deschidă. El a deschis-o după care ei au percheziționat-o. După care s-au întors în casă. Peste cîțva timp pe Dașcov Ion l-au dus din apartament.

-declarațiile martorului Branște Viorel, care a declarat că, El a fost reținut la 24 septembrie 2003 la orele 12:00 de către colaboratorii DGCCO. Pînă în luna mai 2004 s-a aflat în izolatorul de detenție preventivă al DGCCO. În perioada de timp 13-23 octombrie 2003 se afla în camera nr.3 a izolatorului dat, împreună cu cet. Ion Dașcov, porecla „Ion Cherpici”. Împreună cu ei mai era o persoană pe care însă nu ține minte cum o chema. În perioada dată pe Ion în fiecare zi îl ridicau sus în biroul de serviciu, iar peste 2-3 ore, îl aduceau ținîndu-l de mâini din ambele părți de către colaboratorii DGCCO. Cînd îl aduceau el avea vîntăi pe corp, de la lovituri, mâinile erau zgîriate la încheieturi de parcă ar fi fost legat de ceva. După primele zile Ion s-a refuzat de mîncare, atunci el cînd venea înapoi în cameră era tot uns cu cîrnaț, bucăți de cîrnaț erau pe fața lui. Cînd îl aduceau el era într-o stare de neputință. Totodată el povestea că este închis pe nedrept și colaboratorii DGCCO îl lovesc în fiecare zi și îl pun să recunoască vina pentru fapta incriminată. A mai menționat că undeva a patra sau a cincea zi Dașcov Ion a fost adus într-o stare gravă, își amintește că în acea zi în izolator a fost chemată salvarea. Lui i-au făcut careva injecții și au plecat. Coșmarul se petrecea practic în fiecare zi, moral și fizic erau distruși. A mai menționat că Ion se plîngea că colaboratorii foloseau pentru al tortura masca antigaz, suspendarea pe bară de metal, introducerea unei sticle din plastic în anus. El l-a înțeles pe Ion deoarece singur trecea prin astfel de coșmari.

-concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 1692/D, conform căruia la Dașcov Ion s-a constatat: echimoze pe brațul stîng, cutiei toracice pe stînga, în proiecția procesului xifoid, care au fost cauzate la acțiunea traumatică a unui obiect contondent-dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

-conținutul procesului-verbal de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate din 13 octombrie 2003, conform căruia la 13 octombrie 2003, la Dașcov Ion careva leziuni corporale nu au fost depistate.

-conținutul extrasului din Registrul de evidență a persoanelor arestate în IDP a DGCCO din 14.04.2006, conform căruia Dașcov Ion a fost deținut în IDP a DGCCO în perioada de la 13 octombrie 2003 pînă la 23 octombrie 2003 orele 21.00 min., iar la 23 octombrie 2003, acesta a fost transferat în CP a sect. Botanica, mun. Chișinău.

-conținutul procesului-verbal de reținere a lui Dașcov Ion pe cauza penală 2003421365, din 23 octombrie 2010, conform căruia Dașcov Ion, a fost reținut la 23 octombrie 2003, orele 18.30 min. de către OUP a CPS Botanica, Banaru Ion.

Întru adoptarea unei sentințe de condamnare în privința inculpaților Baracu R. Și Landari Ch., se rețin elementele infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal al RM Cod penal din următoarele considerente.

Potrivit art. 3 CEDO, nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

Potrivit art. 10 alin. (3) Cod procedură penală, în desfășurarea procesului penal nimeni nu poate fi supus la tortură sau la tratamente cu cruzime, inumane ori degradante, nimeni nu poate fi deținut în condiții umiltoare, nu poate fi silit să participe la acțiuni procesuale care lezează demnitatea umană.

Potrivit art. 10 alin. (3¹) Cod procedură penală, sarcina probațiunii neaplicării torturii și a altor tratamente crude sau pedepse crude, inumane sau degradante îi revine autorității în a cărei custodie se află persoana privată de libertate, plasată la dispoziția unui organ de stat sau la indicația acestuia, sau cu acordul sau consimțămîntul său tacit.

După cum a afirmat CEDO în repetate rînduri, Articolul 3 din Convenție consfințește una din valorile fundamentale ale unei societăți democratice. Convenția interzice în termeni absoluți tortura și tratamentele inumane sau degradante, chiar și în cele mai grave circumstanțe, cum ar fi lupta împotriva terorismului și a crimei organizate. Spre deosebire de majoritatea prevederilor substanțiale ale Convenției și ale Protocoloalelor nr. 1 și 4, Articolul 3 nu prevede excepții și nicio derogare de la aceasta nu este permisă în conformitate cu Articolul 15 § 2, chiar și în cazurile extraordinare de pericol public care amenință viața națiunii (a se vedea Selmouni c. Franței [MC], nr. 25803/94, § 95, CEDO 1999 V, și Assenov și alții c. Bulgariei, 28 octombrie 1998, § 93, Culegere de hotărîri și decizii 1998-VIII).

În cauza Colibaba contra Moldovei, Curtea a stabilit că în paragraful 43 „atunci cînd unei persoane îi sunt cauzate leziuni corporale, în timp ce ea se află în detenție sau sub un alt control al poliției, orice astfel de leziune va crea o prezumție puternică că acea persoană a fost supusă maltratării (a se vedea Bursuc v. Romania, nr. 42066/98, § 80, 12 octombrie 2004). Ține de sarcina statului să dea o explicație plauzibilă despre circumstanțele în care au fost cauzate leziunile, neîndeplinirea căreia ridică o chestiune clară în temeiul articolului 3 al Convenției (Selmouni v. France)”.

Potrivit prevederilor art. 4 a Legii Republicii Moldova “Cu privire la poliție” nr. 416-XII din 18.12.1990, poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decît în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile.

Conform prevederilor art. 2 din Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova „Cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militării trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne” nr. 1275-XII din 15.02.93, colaboratorii de poliție aplică

forța fizică, inclusiv procedeele speciale de luptă, pentru cumarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Dașcov Ion, de către Baracu R. Și Landari Ch. acestuia neîntemeiat i-au fost aplicate lovituri cu pumnii în regiunea corpului, lovituri cu sticla plină cu apă în regiunea capului, au aplicat procedeul "suspendarea pe o bară de metal" acestuia, au aplicat lovituri cu obiecte din fier în regiunea tălpiilor și au introdus în anusul acestuia o sticlă, argumente confirmate de probele acumulate în cadrul procesului penal, și anume declarațiile martorului Braniște Viorel și concluziile raportului de expertiză medico-legală or aceste circumstanțe, inerent urmează a fi calificate ca declarații credibile precum că au suportat rele tratamente (cauza Iurcu c. Moldovei, cererea nr. 33759/10, paragraf 32).

Mai mult ca atât probele cercetate denotă anume faptul, că la momentul reținerii de către colaboratorii de poliție, partea vătămată Dașcov Ion, nu avea careva leziuni corporale, fapt confirmat prin conținutul procesului-verbal de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate din 13 octombrie 2003, conform căruia la 13 octombrie 2003, la Dașcov Ion careva leziuni corporale nu au fost depistate, precum și declarațiile martorilor, fapt ce indică asupra concluziei că aceste leziuni corporale a fost cauzate lui în perioada aflării în detenție și anume în izolatorul DGSO din str. Bucuriei 14, mun. Chișinău.

Totodată, aceste probe fiind coroborate cu declarațiile părții vătămate Dașcov Ion, care a declarat că anume inculpații Baracu R. Și Landari Ch. au aplicat forța fizică și tratamente inumane asupra acestuia în perioada aflării acestuia în Izolatorul de detenție preventivă a DGSO, ne confirmă cu certitudine vina inculpaților Baracu R. Și Landari Ch în comiterea infracțiunii incriminate.

În ce privește probele apărării, și anume declarațiile inculpaților precum și declarațiile martorilor Gumanic Igor, Arcadie Baltag, Modrucci Igor, Alina și Serafim, acestea nu au infirmat în careva mod învinuirea adusă inculpaților, întrucât declarațiile lui Gumanic Igor și Arcadie Baltag au fost de ordin general nefiind pertinente cauzei examinate. Referitor la declarațiile martorilor Modrucci Igor, Alina și Serafim, aceștia au confirmat doar faptul aflării inculpatului Baracu Roman pe o perioadă de 3-4 zile în or. Fălești, însă nu au confirmat faptul aflării 24 din 24 ore a acestuia în oraș, mai mult ca atât că conform învinuirii aduse se incriminează perioada de 10 zile, cât partea vătămată se afla în detenție.

Prin Legea nr.252 din 08 noiembrie 2012 (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 21 decembrie 2012, nr.263-269, art.855) au fost modificate și completate unele acte legislative, având ca scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea torturii și altor rele tratamente, printre care și Codul penal al Republicii Moldova.

Este șe menționat faptul că potrivit art.8 din Codul penal, care reglementează acțiunea legii penale în timp, prevede expres că, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit prevederilor art.10 din Cod penal, care reglementează efectul retroactiv al legii penale prevede:

(1) Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

(2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „cu privire la unele chestiuni apărute în practica judiciară în legătură cu punerea în aplicare a Codului penal și Codului de procedură penală” nr.31 din 24.10.2003, publicată în Buletinul Curții Supreme de Justiție nr.11 din 2003, sunt stabilite un șir de criterii cu referire la aplicarea legii penale.

Astfel, conform prevederilor acestui act cu caracter de recomandare, constituie „ușurarea pedepsei” prevederile din norma nouă, limita maximă a sancțiunii căreia este mai mică decît limita maximă a sancțiunii care era prevăzută de norma veche pentru aceeași faptă. Nu constituie „ușurarea pedepsei” situația în care, deși limita minimă a sancțiunii din norma nouă este mai mică decît cea din norma veche pentru aceeași faptă sau sancțiunea din norma nouă prevede și pedeapsă alternativă, dacă limita maximă a sancțiunii din norma nouă este mai mare decît limita maximă a sancțiunii din norma veche.

Constatarea normei legale, care ușurează pedeapsa, se efectuează prin compararea sancțiunilor din norma veche și cea nouă. Se consideră că norma nouă ușurează pedeapsa în cazurile în care:

- este stabilită o categorie de pedeapsă principală mai ușoară;
- este redusă limita maximă sau minimă a pedepsei, dacă cealaltă limită nu-i schimbată, în cazul în care limita maximă a sancțiunii este egală, se ia în considerație limita minimă a sancțiunii;
- este stabilită pedeapsă alternativă mai ușoară decît pedepsele principale, menținîndu-se totodată celelalte pedepse principale și complementare din norma veche;
- s-au exclus una sau cîteva pedepse complementare cu menținerea limitelor pedepselor principale;
- pedeapsa complementară a fost trecută din categoria pedepselor obligatorii la categoria celor facultative.

Concurența dintre normele vechi și normele noi din Codul penal cu referință la infracțiunile de tortură și alte rele tratamente, săvârșite pînă la data de 21 decembrie 2012, reflectă faptul că inculpații urmează a fi recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) Cod penal, (redacția nouă) întrucît prin norma nouă este stabilită pedeapsă alternativă mai ușoară decît pedepsele principale (în redacția veche), astfel norma dată ușurează pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpaților.

În consecință, instanța de judecată a stabilit prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c) și d) Cod penal (redacția nouă), în acțiunile inculpaților Landari Chirill și Baracu Roman după cum urmează: cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțămîntul expres ori tacit al unei asemenea personae, săvârșite de 2 sau de mai multe persoane; săvârșite prin folosirea armei, instrumentelor speciale sau a altor obiecte adaptate acestui scop.

Obiectul juridic al infracțiunii incriminate inculpaților îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor de poliție, manifestat prin încălcarea flagrantă a normelor reiterate mai sus. Drept obiect material al infracțiunii apare integritatea fizică și psihică a părții vătămate.

Latura obiectivă a infracțiunii învinuite s-a realizat prin acțiunile inculpaților Landari Chirill și Baracu Roman care au cauzat intenționat dureri sau suferințe fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial. În acest sens este de menționat că încălcarea normelor de drept admise de către inculpați și indicate în învinuire, care au dus la aplicarea forței fizice asupra părții vătămate și torturarea acesteia în vederea recunoașterii comiterii unei infracțiuni, fiind cauzate, în așa mod, daune în proporții considerabile intereselor publice, și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice prevăzute de art. 24, 25 din Constituția RM. Legătura de cauzalitate între acțiunile inculpaților și prejudiciul cauzat părții vătămate sunt imente în această speță, întrucât prin însăși acțiunile inculpaților Landari Chirill și Baracu Roman au cauzat prejudicii drepturilor, intereselor, integrității fizice și psihice a părții vătămate.

Latura subiectivă s-a realizat prin intenția directă, întrucât inculpații își dau seama că acțiunea atinge atât interesul public, cât și drepturile, interesele ocrotite prin lege ale părții vătămate și creează o stare de pericol pentru buna desfășurare a activității organelor MAI.

Necătfind la faptul că inculpații Landari Chirill și Baracu Roman nu au recunoscut infracțiunea învinuită, versiunea acestuia instanța le apreciază critic, ca o încercare de a se eschiva de răspundere penală, or aceasta este combătută prin probele acumulate și cercetate în cadrul cercetării judecătorești și care urmează a fi puse la baza condamnării deoarece confirmă pe deplin prezența elementelor infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (2) lit. c) și d) CP în acțiunile lui Landari Chirill și Baracu Roman, și nu pot fi apreciate altfel decât concludente și pertinente.

Din aceste constatări la aplicarea pedepsei în ce privește conștientizarea pericolului social al infracțiunii învinuite inculpaților și luând în considerație faptul că prin totalitatea probelor acumulate a fost probată vinovăția acestora precum și ținând cont de personalitatea acestora, de faptul că nu au recunoscut vinovăția, fapt ce vine în a concluziona că pot comite pe viitor infracțiuni analogice, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei și în temeiul art. 53 alin. (1) pct. 8) Cod procedură penală, instanța a ajuns la concluzia, în conformitate cu prevederile art. 10 Cod penal al RM de a-i recunoaște vinovați pe Landari Chirill și Baracu Roman de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, și a le stabili pedeapsă fiecăru sub formă de amendă în mărime de 1000 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă a părții vătămate Dașcov Ivan cu privire la încasarea de la Baracu Roman și Landari Chirill a prejudiciului material și moral urmează a fi respinsă, din următoarele considerente: prin Hotărârea CEDO din 30 noiembrie 2010, definitivă la 11.04.2011, lui Dașcov Ivan deja i s-au achitat 15000 Euro, atât pentru încălcarea art.3 din Convenție cu privire la maltratarea reclamantului de către poliție, cât și pentru încălcarea art.13 din Convenție cu privire la lipsa remediilor efective naționale pentru condițiile de detenție în Penitenciarul nr.13 (f.d.209 Vol.I), împrejurare, care exclude posibilitatea unor despăgubiri repetate.

În ce privește acțiunea civilă înaintată de Ministerul Finanțelor al RM instanța a ajuns la concluzia, că acesata urmează a fi neîntemeiată, deoarece cu astfel de cerere era în drept să se adreseze Procurorul General, dar nu Ministerul Finanțelor și doar în termenul de prescripție de 1 an de la data la care a expirat termenul de plată, stabilit de Curte.

Or, în conformitate cu art.17 din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr.353-XV din 28.10.2004 (1) Statul are drept de regres împotriva persoanelor a căror activitate, cu intenție sau din culpă gravă, a constituit temei pentru adoptarea hotărârii privind plata obligatorie a sumelor stabilite prin hotărâre a Curții sau prin acord de soluționare pe cale amiabilă a cauzei.

(2) Sumele stabilite prin hotărâre a Curții sau prin acord de soluționare pe cale amiabilă a cauzei se restituie integral, în baza unei hotărâri judecătorești, de către persoanele care, cu intenție sau din culpă gravă, au condiționat achitarea obligatorie a acestor sume de către Republica Moldova.

(3) Agentul guvernamental este obligat să informeze Procurorul General și Consiliul Superior al Magistraturii, după caz, despre toate cazurile când, prin hotărâre a Curții sau prin acord de soluționare amiabilă a cauzei, Republica Moldova este obligată să plătească unele sume bănești. Informația se prezintă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii Curții sau de la data semnării acordului de soluționare amiabilă a cauzei.

(4) Acțiunea în regres privind restituirea sumelor specificate la alin.(1) se depune, în condițiile legii, de către Procurorul General, în termen de 1 an de la data la care a expirat termenul de plată, stabilit de Curte sau prin acordul de soluționare pe cale amiabilă a cauzei.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, călăuzindu-se de prevederile art. art. 340 – 341, art. art. 382, 384 – 389, art. 390 alin. (1) pct. 2), art. art. 392 – 394, art. 396, art. 396/1, art. 397 Codul de procedură penală al RM, instanța de judecată –

HOTĂRĂȘTE:

Landari Chiril Vladislav se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal al RM și se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, ce constituie 20000 (douăzeci mii) lei în beneficiul statului, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 (cinci) ani.

Baracu Roman Nicolae se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal al RM și se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, ce constituie 20000 (douăzeci mii) lei în beneficiul statului, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 (cinci) ani.

A-l achită pe **Baciu Vasile Grigore** de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 2 lit. a) și c) CP RM pe motiv că făpta nu a fost săvârșită de inculpat.

La cererea procurorului în scopul reluării urmăririi penale în vederea identificării făptuitorului infracțiunii, dosarul penal se va restitui procurorului.

Acțiunea civilă a părții vătămate Dașcov Ivan cu privire la încasarea de la Baracu Roman și Landari Chirill a prejudiciului material și moral se respinge, ca neîntemeiată.

Acțiunea civilă a Ministerului Finanțelor se respinge, ca neîntemeiată și tardivă.

Sentița poate fi atacată în termen de 15 zile în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Președintele ședinței,

Judecătorul

Elena Cojocari

